

## عنوان مقاله:

مقاومت ماکیان و موش به تجویز خوراکی زهر عقرب

## محل انتشار:

همایش ملی دامپزشکی در خدمت سلامت جامعه و بهداشت دام (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

## نویسندگان:

محمد خسروی - گروه پاتوبیولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران، اهواز، ایران

منصور میاحی - گروه علوم بالینی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران، اهواز، ایران

میثاق جلالی - دانشجوی دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران، اهواز، ایران

زهره حسینی - آزمایشگاه تخصصی و تحقیقاتی عقرب شناسی، موسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی، اهواز، ایران

## خلاصه مقاله:

در این بررسی، اثر بالینی تجویز خوراکی زهر عقرب مزبوتوس اپئوس و همی اسکورپیوس لپتوروس در ماکیان و یک گونه از پستانداران (موش) بررسی شد. علاوه بر این، میزان کشندگی تجویز داخل وریدی زهر عقرب مزبوتوس اپئوس در این دو گونه ارزیابی شد. شانزده موش و مرغ بالغ به صورت تصادفی در چهار گروه تقسیمبندی شدند. زهر عقرب مزبوتوس اپئوس و همیاسکورپیوس-لپتوروس در چهار دوز 1-3-5-10 میلی گرم در گروههای موش و 3-6-15-30 میلی گرم در گروههای مرغ به صورت خوراکی تجویز شد. علائم بالینی در زمان های 0-15-30-60-120-240 دقیقه و 48-24 ساعت بعد از تجویز زهر ثبت شد. در زمانهای ذکر شده 0/5 میلی لیتر خون وریدی همراه با ضدانعقاد EDTA برای بررسی های خونشناسی از مرغ ها اخذ شد، جهت محاسبه حدود کشندگی، زهر عقرب مزبوتوس اپئوس با مقادیر افزایشی و به صورت داخل وریدی به مرغ و موش تزریق شد. بر اساس نتایج به دست آمده، تجویز خوراکی زهر عقرب مزبوتوس اپئوس در دو گونه مرغ و موش هیچگونه علائم درمانگاهی ایجاد نکرد. در بررسیهای خونشناسی، تعداد لنفوسیت در ماکیان کاهش یافته بود و تعداد هتروفیل بعد از 121 دقیقه افزایش یافته بود. میزان کشندگی تجویز زهر عقرب به صورت داخل وریدی 4/5 و 15 mg/kg به ترتیب برای موش و مرغ ثبت شد. نتایج نشان می دهد که مقاومت به تجویز خوراکی زهر عقرب مختص ماکیان نیست، بلکه در موش نیز وجود دارد.

## کلمات کلیدی:

عقرب، سم، خوراکی، مرغ، موش

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/526963>

